Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (četrti senat)

z dne 3. maja 2012*

„Dublinski sistem — Uredba (ES) št. 343/2003 — Postopek določitve države članice, odgovorne za obravnavanje prošnje za azil — Državljani tretje države, imetniki veljavnega vizuma, ki ga je izdala odgovorna država članica v smislu te uredbe — Prošnja za azil, vložena v državi članici, ki ni odgovorna država v smislu navedene uredbe — Prošnja za dovoljenje za prebivanje v državi članici, ki ni odgovorna država, ki ji sledi umik prošnje za azil — Umik, preden odgovorna država članica privoli v sprejem prosilca — Umik, s katerim se končajo postopki, uvedeni z Uredbo (ES) št. 343/2003“

V zadevi C-620/10,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki ga je vložilo Kammarrätten i Stockholm – Migrationsöverdomstolen (Švedska) z odločbo z dne 16. decembra 2010, ki je prispela na Sodišče 27. decembra 2010, v postopku

Migrationsverket

proti

Nurije Kastrati,

Valdrini Kastrati,

Valdrinu Kastratiju,

SODIŠČE (četrti senat),

v sestavi J.-C. Bonichot, predsednik senata, A. Prechal, sodnica, K. Schiemann, L. Bay Larsen (poročevalec), sodnika, in C. Toader, sodnica,

generalna pravobranilka: V. Trstenjak,

sodna tajnica: C. Strömholm, administratorka,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 30. novembra 2011,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

— za Migrationsverket H. Karling in M. Ribbenvik, zastopnika,

— za N. Kastrati in njena mladoletna otroka H.-O. Krokstäde, juris kandidat, in S. Kastrati,

— za nemško vlado T. Henze, zastopnik,

— za grško vlado M. Michelogiannaki in L. Kotroni, zastopnici,

* Jezik postopka: švedščina.

— za italijansko vlado G. Palmieri, zastopnica, skupaj z M. Russo, avvocato dello Stato,

— za nizozemsko vlado C. Wissels, M. Noort, in C. Schillemans, zastopnice,

— za vlado Združenega kraljestva H. Walker, zastopnica,

— za Evropsko komisijo M. Condou-Durande in C. Tufvesson, zastopnici,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalne pravobranilke na obravnavi 12. januarja 2012

izreka naslednjo

Sodbo

1 Predlog za sprejetje prehodne odločbe se nanaša na razlago Uredbe Sveta (ES) št. 343/2003 z dne 18. februarja 2003 o vzpostavitvi meril in mehanizmov za določitev države članice, odgovorne za obravnavanje prošnje za azil, ki jo v eni od držav članic vloži državljan tretje države (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 19, zvezek 6, str. 109).

2 Ta predlog je bil vložen v okviru spora med Migrationsverket (nacionalni organ za preseljevanje), ki je odgovoren za vprašanja glede priseljevanja, ter N. Kastrati in njenima mladoletnima otrokoma, Valdrino in Valdrinom, državljani Kosova, in sicer glede razglasitve ničnosti odločbe tega organa o tem, da ne bo nadaljeval obravnavanja njihovih prošenj za dovoljenje za prebivanje in za azil na Švedskem in da odreja njihovo predajo „odgovorni državi članici“ v smislu Uredbe št. 343/2003.

Pravni okvir

Uredba št. 343/2003

3 V uvodnih izjavah 3 in 4 Uredbe št. 343/2003 je navedeno:

„(3) Sklepi iz Tampereja navajajo […], da bi moral […] [skupni evropski azilni sistem] v kratkem času vključevati tudi jasen in izvedljiv način za določitev države članice, odgovorne za obravnavanje prošnje za azil.

(4) Tak način bi moral temeljiti na objektivnih, poštenih merilih za državo članico in za osebe. Zlasti bi moral omogočati hitro določitev odgovorne države članice, da zagotavlja učinkovit dostop do postopkov za določanje statusa begunca in da ne ogroža cilja hitre obravnave prošenj za azil.“

4 V skladu s členom 1 Uredbe št. 343/2003 ta določa merila in mehanizme za določitev države članice, odgovorne za obravnavanje prošnje za azil, ki jo v eni od držav članic vloži državljan tretje države.

5 Člen 2, točke od (c) do (f), Uredbe št. 343/2003 določa:

„V tej uredbi:

[…]

(c) ‚prošnja za azi‘‘ pomeni prošnjo, ki jo vloži državljan tretje države in ki se lahko razume kot zahteva za mednarodno zaščito s strani države članice v okviru Ženevske konvencije. Za katero koli prošnjo za mednarodno zaščito se predpostavlja, da je prošnja za azil, razen če državljan tretje države izrecno zahteva drugačno vrsto zaščite, za katero se lahko zaprosi ločeno;

(d) ‚prosilec‘ ali ‚prosilec za azil’ pomeni državljana tretje države, ki je vložil prošnjo za azil, glede katere še ni bila sprejeta dokončna odločitev;

(e) ‚obravnavanje prošnje za azil' pomeni kakršno koli obravnavo prošnje za azil ali odločitev ali sklep v zvezi s tako prošnjo s strani pristojnega organa v skladu z nacionalno zakonodajo, razen postopkov za določanje odgovorne države članice v skladu s to uredbo;

(f) ‚umik prošnje za azil' pomeni dejanja, s katerimi prosilec za azil konča postopek, sprožen z vložitvijo njegove prošnje za azil, v skladu z nacionalnim pravom, izrecno ali tiho;"

6 Člen 3(1) te uredbe določa:

„Države članice obravnavajo prošnjo katerega koli državljana tretje države, ki na meji ali ozemlju katere koli od članic zaprosi za azil. Prošnjo obravnava ena sama država članica, in sicer tista, ki je za to odgovorna glede na merila iz poglavja III."

7 Člen 4 navedene uredbe določa:

„1. Postopek določanja države članice, odgovorne v smislu te uredbe, se začne takoj, ko je v državi članici vložena prošnja za azil.

[…]

5. Prosilca za azil, ki je prisoten v drugi državi članici in tam vloži prošnjo za azil po umiku svoje prošnje med postopkom določanja odgovorne države članice, država članica, v kateri je bila vložena prošnja za azil, ponovno sprejme pod pogoji iz člena 20, z namenom dokončanja postopka določitve države članice, odgovorne za obravnavanje prošnje za azil.

Ta obveznost preneha, če je prosilec za azil medtem zapustil ozemlja držav članic za obdobje najmanj treh mesecev ali je od države članice dobil dokument za prebivanje."

8 Za določitev „odgovorne države članice" v smislu člena 3(1) Uredbe št. 343/2003 je v njenem poglavju III, ki vsebuje člene od 5 do 14, naveden seznam objektivnih meril, ki so razvrščena hierarhično.

9 Člen 5(2) te uredbe določa, da se država članica, odgovorna v skladu z merili, določi na podlagi položaja, ki je obstajal, ko je prosilec za azil prvič vložil prošnjo v državi članici.

10 Člen 9(2) navedene uredbe med drugim določa, da če prosilec za azil poseduje veljavni vizum, je „odgovorna država članica" v smislu te uredbe načeloma tista, ki je ta vizum izdala.

11 Poglavje V z naslovom „Sprejem in ponovni sprejem" vsebuje člen 16, ki določa:

„1. Države članice, odgovorne za obravnavanje prošnje za azil po tej uredbi, so obvezane:

(a) pod pogoji iz členov 17 do 19 sprejeti prosilca za azil, ki je vložil prošnjo za azil v drugi državi članici;

(b) dokončati obravnavanje prošnje za azil;

(c) pod pogoji iz člena 20 ponovno sprejeti prosilca, katerega prošnja je obravnavana in ki je na ozemlju druge države članice brez dovoljenja;

(d) pod pogoji iz člena 20 ponovno sprejeti prosilca, ki je umaknil prošnjo, ki se obravnava, in vložil prošnjo v drugi državi članici;

(e) pod pogoji iz člena 20 ponovno sprejeti državljana tretje države, katerega prošnjo je zavrnila in ki je na ozemlju druge države članice brez dovoljenja.

[…]

3. Obveznosti iz odstavka 1 prenehajo, če je državljan tretje države zapustil ozemlje držav članic za najmanj tri mesece, razen če državljan tretje države poseduje veljavni dokument za prebivanje, ki ga je izdala odgovorna država članica.

4. Prav tako prenehajo obveznosti, določene v odstavku 1(d) in (e), ko država članica, odgovorna za obravnavanje prošnje, po umiku ali zavrnitvi prošnje sprejme in dejansko izvede določbe, potrebne, preden gre lahko državljan tretje države v svojo izvorno državo ali v drugo državo, v katero lahko zakonito potuje."

12 Člen 17(1) Uredbe št. 343/2003 določa:

„Če država članica, v kateri je bila vložena prošnja za azil, šteje, da je za obravnavanje prošnje odgovorna druga država članica, lahko čim hitreje oz. v vsakem primeru tri mesece od datuma, na katerega je bila prošnja vložena v smislu člena 4(2), pozove drugo državo članico, da sprejme prosilca.

Če zahteva po sprejemu prosilca ni podana v obdobju treh mesecev, je za obravnavanje prošnje za azil odgovorna država članica, v kateri je bila prošnja vložena."

13 Člen 18(1) navedene uredbe določa:

„Država članica, na katero je zahteva naslovljena, preveri potrebno in se o zahtevi za sprejem prosilca odloči v dveh mesecih od datuma, ko je prejela zahtevo."

14 Člen 19(1) in (3) iste uredbe določa:

„1. Če država članica, na katero je naslovljena zahteva, privoli v sprejem prosilca, država članica, v kateri je bila prošnja za azil vložena, obvesti prosilca o svoji odločitvi, da ne bo obravnavala prošnje, in o obveznosti, da preda prosilca v odgovorno državo članico.

[…]

3. Predaja prosilca iz države članice, v kateri je bila vložena prošnja za azil, v odgovorno državo članico, se izvede v skladu z nacionalnim pravom prve države članice po posvetu med zadevnima državama članicama, kakor hitro je to praktično izvedljivo in najkasneje v šestih mesecih po odobritvi zahteve za sprejem ali odločitvi o pritožbi ali pregledu z odložilnim učinkom."

15 Člen 20 Uredbe št. 343/2003 določa postopek, po katerem je prosilec za azil ponovno sprejet v skladu s členoma 4(5) in 16(1), točke od (c) do (e), te uredbe.

Direktiva 2005/85/ES

16 Iz uvodne izjave 29 Direktive Sveta 2005/85/ES z dne 1. decembra 2005 o minimalnih standardih glede postopkov za priznanje ali odvzem statusa begunca v državah članicah (UL L 326, str. 13) je razvidno, da ta direktiva ne posega v pravila, ki jih določa Uredba št. 343/2003.

17 Direktiva 2005/85 v členu 19, naslovljenem „Postopek v primeru umika prošnje", določa:

„1. V kolikor nacionalno pravo države članice dopušča možnost izrecnega umika prošnje, države članice v primeru, da prosilec za azil izrecno umakne svojo prošnjo za azil, zagotovijo, da organ za presojo izda sklep o prekinitvi obravnavanja ali odločbo o zavrnitvi prošnje.

2. Države članice se lahko odločijo tudi, da lahko organ za presojo prekine obravnavanje brez izdaje sklepa. V tem primeru države članice zagotovijo, da organ za presojo v prosilčev spis vnese ustrezen zaznamek."

Spor o glavni stvari in vprašanji za predhodno odločanje

Prošnja za dovoljenje za prebivanje, vložena pred vstopom N. Kastrati in njenih otrok na ozemlje Unije

18 N. Kastrati je leta 2004 na Kosovu spoznala g. Kastratija, švedskega državljana, ki prebiva na Švedskem od leta 1992. On ni oče mladoletnih otrok N. Kastrati.

19 N. Kastrati in njena otroka so 20. septembra 2007 pri ambasadi Kraljevine Švedske v Skopju (Nekdanja jugoslovanska republika Makedonija) vložili prošnjo za izdajo dovoljenja za prebivanje na Švedskem, ki so jo utemeljili z obstojem povezave z g. Kastratijem.

20 Ker je Migrationsverket menil, da med N. Kastrati in g. Kastratijem ne obstaja povezava, ki bi omogočala, da se N. Kastrati in njenima otrokoma odobri izdaja dovoljenja za prebivanje, je 13. maja 2008 njihovo prošnjo zavrnil. Po tožbi, ki so jo N. Kastrati in njena otroka vložili pri länsrätten i Skåne län – Migrationsdomstolen (okrožno upravno sodišče Skåne, ki odloča na področju priseljevanja), je to s sodbo z dne 23. decembra 2008 potrdilo zavrnitev prošenj za izdajo dovoljenja za prebivanje.

21 N. Kastrati in njena otroka so tako zoper to sodbo vložili pritožbo pri Kammarrätten i Stockholm – Migrationsöverdomstolen (višje upravno sodišče v Stockholmu, pritožbena stopnja za odločanje na področju priseljevanja), potem pa pravno sredstvo na tej stopnji umaknili. Zato je to sodišče 19. marca 2009 odločilo, da se zadeva izbriše iz vpisnika.

Prošnja za azil in nova prošnja za izdajo dovoljenja za prebivanje, ki so ju N. Kastrati in njena otroka vložili po vstopu na ozemlje Unije

22 N. Kastrati in njena otroka so 3. marca 2009 vstopili na Švedsko, ker so posedovali veljaven vizum za kratkoročno prebivanje, ki so ga izdali francoski organi.

23 Ne da bi v Franciji vložili prošnje za azil, so 30. aprila 2009 take prošnje vložili na Švedskem, kjer so bili od svojega vstopa na ozemlje Unije.

24 Ker pa so N. Kastrati in njena otroka posedovali veljaven vizum za kratkoročno prebivanje, ki so ga izdali francoski organi, je Migrationsverket 4. junija 2009 od teh organov na podlagi merila, določenega v členu 9(2) Uredbe št. 343/2003, zahteval sprejem v skladu s členom 16(1)(a) te uredbe.

25 N. Kastrati in njena otroka so 16. junija 2009 vložili novo prošnjo za izdajo dovoljenja za prebivanje na Švedskem, ki so jo znova utemeljili z obstojem povezave z g. Kastratijem.

26 Toda 22. junija 2009 so prošnje za azil na Švedskem, ki so jih po njihovih navedbah vložili le po nasvetu Migrationsverket, umaknili. Poleg tega v odločbi, ki je bila izpodbijana v postopku v glavni stvari in ki je bila predložena skupaj z nacionalnim spisom, ni navedeno, da so N. Kastrati in njena otroka za pridobitev statusa begunca navedli kakršen koli razlog za preganjanje.

27 Francoski organi, ki niso vedeli za ta umik, so 23. julija 2009 zahtevo za sprejem N. Kastrati in njenih otrok odobrili.

28 Migrationsverket je z odločbo z dne 30. julija 2009 zavrnil prošnje za izdajo dovoljenja za prebivanje in prošnje za azil. Najprej je glede nove prošnje za izdajo dovoljenja za prebivanje menil, da je njegova odločba z dne 13. maja 2008 o zavrnitvi prve prošnje za izdajo dovoljenja za prebivanje postala dokončna. Nato je prošnje za azil zavrnil zato, ker je bila Francoska republika odgovorna država za to zadevo. Nazadnje je odločil, da se zadevne osebe predajo Franciji na podlagi člena 19(1) in (3) Uredbe št. 343/2003.

29 N. Kastrati in njena otroka so navedeno odločbo o zavrnitvi izpodbijali pred länsrätten i Skåne län – Migrationsdomstolen.

30 Navedeno sodišče je s sodbo z dne 15. septembra 2009 razglasilo ničnost odločbe o zavrnitvi z dne 30. julija 2009, ker je ugotovilo, da takrat, ko je Migrationsverket sprejel odločbo, niso bili izpolnjeni pogoji za uporabo Uredbe št. 343/2003, saj so N. Kastrati in njena otroka umaknili prošnje za azil. Zato je zadevo vrnilo v odločanje temu uradu, da bi se prošnje za izdajo dovoljenja za prebivanje na Švedskem ponovno preučile na podlagi preiskave zatrjevane povezanosti.

31 Länsrätten i Skåne län – Migrationsdomstolen je v sodbi ugotovilo, da so bile prošnje za azil, ki so jih vložili N. Kastrati in njena otroka, umaknjene po tem, ko je pristojni švedski organ, zato da bi končal postopek za določitev odgovorne države članice, od francoskih organov zahteval sprejem zadevnih oseb, vendar preden so ti 23. julija 2009 odobrili zahtevo za sprejem in preden jih je Migrationsverket obvestil o svoji odločbi z dne 30. julija 2009 o predaji zadevnih oseb Francoski republiki.

32 Migrationsverket je pri predložitvenem sodišču vložil pritožbo, v kateri v bistvu navaja, da iz Uredbe št. 343/2003 ni razvidno, da obveznost odgovorne države članice za sprejem prosilca za azil, ki je prošnjo vložil v drugi državi članici, preneha, če ta prošnjo za azil umakne.

33 Predložitveno sodišče v svoji odločbi pojasnjuje, da je v odločbi, ki jo je izdalo 30. junija 2008 (MIG 2008:28), sicer razsodilo, da umik prošnje za azil ne povzroči, da se Uredba št. 343/2003 ne uporabi. Vendar se okoliščine zadeve, v kateri je bila izdana ta odločba, razlikujejo od okoliščin v sporu, ki poteka pred njim, saj je bila prošnja za azil, obravnavana v tisti zadevi, umaknjena šele po obvestitvi zadevne osebe o odločbi, da bo v skladu s členom 19(1) te uredbe predana odgovorni državi članici.

34 Poleg tega navaja rezultate upravne preiskave, ki jo je Migrationsverket v več državah, ki jih zavezuje dublinski sistem, opravil o vprašanju obsega umika prošnje za azil glede na uporabo Uredbe št. 343/2003. Sklepati je bilo mogoče na tri različna stališča. V skladu s prvim stališčem je takoj, ko se lahko uporabi ta uredba, postopek obravnavanja prošnje za azil mogoče končati le iz enega od razlogov, predvidenih v členu 16(3) in (4) te uredbe. Po drugem stališču pa te uredbe ni več mogoče uporabiti, če je bila prošnja za azil, vložena le v eni državi članici, umaknjena. Nazadnje, v skladu s tretjim stališčem je za določitev, ali se navedena uredba še naprej uporablja, pomemben čas umika prošnje za azil v razmerju do postopka za določitev odgovorne države članice.

35 V teh okoliščinah je Kammarrätten i Stockholm – Migrationsöverdomstolen prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo ti vprašanji:

„1. Ali je treba Uredbo št. 343/2003 glede na, *inter alia*, določbe njenega člena 5(2) in/ali neobstoj določb o prenehanju odgovornosti države članice za obravnavanje prošnje za azil, razen tistih v členih 4(5), drugi pododstavek, ter 16(3) in (4) te uredbe, razlagati tako, da umik prošnje za azil ne vpliva na možnost uporabe te uredbe?

2. Ali je treba pri odgovoru na prvo vprašanje upoštevati fazo postopka, v kateri je prošnja za azil umaknjena?“

Vprašanji za predhodno odločanje

36 Najprej je treba ugotoviti, da predložitveno sodišče prosi za razlago v zvezi z učinki, ki jih ima lahko umik prošnje za azil glede na uporabo Uredbe št. 343/2003.

37 V zvezi s tem pa je treba poudariti, da ob upoštevanju dejstev v postopku v glavni stvari, kot so razvidna zlasti iz točk od 18 do 21 in 26 te sodbe, N. Kastrati in njena otroka trdijo, da v resnici nikoli niso nameravali vložiti prošnje za azil v smislu člena 2(c) Uredbe št. 343/2003.

38 Vendar je le predložitveno sodišče pristojno za presojo pomena, ki ga je treba pripisati temu razlogu. Opredelitev glede dejanskih in pravnih vprašanj, ki so navedena v predložitveni odločbi, je v pristojnosti Sodišča (sodba z dne 21. oktobra 2010 v zadevi B., C-306/09, ZOdl., str. I-10341, točka 47).

39 Predložitveno sodišče glede na te uvodne ugotovitve in ob upoštevanju okoliščin postopka v glavni stvari z vprašanjema, ki ju je treba preučiti skupaj, v bistvu želi izvedeti, ali je treba Uredbo št. 343/2003 razlagati tako, da umik prošnje za azil v smislu člena 2(c) te uredbe, ki se zgodi, preden država članica, ki je odgovorna za obravnavanje te prošnje, privoli v sprejem prosilca, učinkuje tako, da te uredbe ni več mogoče uporabiti.

40 Pojasniti je treba, da člen 17(1), prvi pododstavek, Uredbe št. 343/2003 določa, da če država članica, na ozemlju katere je oseba vložila prošnjo za azil, šteje, da je za obravnavanje te prošnje odgovorna druga država članica, lahko to pozove, naj sprejme prosilca.

41 Poleg tega je treba opozoriti, da iz člena 1 navedene uredbe izhaja, da je njen cilj določitev meril in mehanizmov za določitev države članice, odgovorne za obravnavanje utemeljenosti prošnje za azil, ki jo v eni od držav članic vloži državljan tretje države.

42 Dalje, če prosilec tako kot v postopku v glavni stvari umakne edino prošnjo za azil, preden pozvana država članica privoli v njegov sprejem, glavnega cilja Uredbe št. 343/2003, in sicer iskanja države članice, odgovorne za obravnavanje prošnje za azil, zato da se zagotovi učinkovit dostop do presoje statusa begunca, ni mogoče doseči.

43 Poleg tega je treba ugotoviti, da zakonodajalec Unije ni izrecno uredil položajev, kot je ta v postopku v glavni stvari, v katerem so prosilci za azil umaknili svoje prošnje, ne da bi kakšno prošnjo vložili tudi v drugi državi članici.

44 Besedilo določb členov 4(5), drugi pododstavek, ter 16(3) in (4) Uredbe št. 343/2003, na katere se predložitveno sodišče tudi sklicuje v svojih vprašanjih, ne more pripeljati do drugačnega rezultata.

45 Sicer je res, da te določbe izčrpno določajo, v katerih položajih prenehajo obveznosti države članice, odgovorne za obravnavanje prošnje za azil, da „sprejme“ ali „ponovno sprejme“ prosilca, ki je prošnjo za azil vložil v državi članici, ki ni odgovorna država članica. Vendar predpostavljajo obstoj prošnje za azil, ki jo odgovorna država članica mora obravnavati, jo obravnava ali o kateri je že odločila.

46 Enako velja za člen 5(2) Uredbe št. 343/2003.

47 Zato umik prošnje za azil v okoliščinah, kot so te v postopku v glavni stvari, torej preden pozvana država članica privoli v sprejem prosilca za azil, učinkuje tako, da Uredbe št. 343/2003 ni več mogoče uporabiti.

48 V takih okoliščinah mora država članica, na ozemlju katere je bila prošnja vložena, sprejeti odločbe v zvezi s tem umikom, in zlasti – kot določa člen 19 Direktive 2005/85 – končati obravnavanje prošnje tako, da v prosilčev spis vnese zaznamek glede s tem povezane informacije.

49 Ob upoštevanju vseh zgornjih preudarkov je treba na postavljeni vprašanji odgovoriti, da je treba Uredbo št. 343/2003 razlagati tako, da umik prošnje za azil v smislu člena 2(c) te uredbe, preden država članica, ki je odgovorna za obravnavanje te prošnje, privoli v sprejem prosilca, učinkuje tako, da te uredbe ni več mogoče uporabiti. V takem primeru mora država članica, na ozemlju katere je bila prošnja vložena, sprejeti odločbe v zvezi s tem umikom, in zlasti končati obravnavanje prošnje tako, da v prosilčev spis vnese zaznamek glede s tem povezane informacije.

Stroški

50 Ker je ta postopek za stranke v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški, priglašeni za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (četrti senat) razsodilo:

Uredbo Sveta (ES) št. 343/2003 z dne 18. februarja 2003 o vzpostavitvi meril in mehanizmov za določitev države članice, odgovorne za obravnavanje prošnje za azil, ki jo v eni od držav članic vloži državljan tretje države, je treba razlagati tako, da umik prošnje za azil v smislu člena 2(c) te uredbe, preden država članica, ki je odgovorna za obravnavanje te prošnje, privoli v sprejem prosilca, učinkuje tako, da te uredbe ni več mogoče uporabiti. V takem primeru mora država članica, na ozemlju katere je bila prošnja vložena, sprejeti odločbe v zvezi s tem umikom, in zlasti končati obravnavanje prošnje tako, da v prosilčev spis vnese zaznamek glede s tem povezane informacije.

Podpisi